

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10082** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 вр. чл. 19, ал. 2 от Закон за митниците /ЗМ/.

С Решение № 9634/31.10.22 г. по адм. дело № 11179/21 г. на ВАС е отменено Решение № 4790 от 19.07.2021 г., постановено по адм. дело № 6490/2020 г. по описа на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Образувано е по жалба на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Ж., срещу Решение № 7/26.06.2020 г. на директора на ТД „С. Морска“ в Агенция „Митници“, в частта, с която е оставено без уважение искане с вх. № 32-173617/18.06.20 г. от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, за възстановяване на законна лихва за недължимо платени мита по отменени административни актове с влезли в сила съдебни решения, от датата на ефективното превеждане на задълженията в републиканския бюджет до момента на възстановяването им.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно и като такова следва да бъде отменено в частта, в която е отказано изплащане на лихви от датата на ефективното внасяне в бюджета на митото до датата на връщането на митото от митническата администрация.

В съдебно заседание жалбоподателят „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, чрез адв. С. Ж., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът Директора на Териториална дирекция Митница В., редовно уведомен, се представлява от юрк.Т.. Юрк.Т. моли съдът да остави без уважение жалбата като неоснователна и недоказана и да постанови решение, с което да потвърди като правилно и законосъобразно издаденото решение директора на ТД Митница В.. Счита, че в решението са изложени съображения по отношение на това, че е оставено без уважение искането за присъждане на лихви. Счита, че е приложима разпоредбата по отношение на заплащането на лихви – чл. 116, параграф 6, предл. 1 от регламент 952/13 г., съгласно която възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Посоченият случай не попада в предметния обхват на ДОПК, поради факта, че по отношение на вноса и процесните стоки е била налице специална уредба, регламентираща дейности, свързани с въвеждането в страната или извеждането на стоки и други, изброени в чл. 1 от ЗМ, т.е. на митническата територия на ЕС. В този смисъл е трайна съдебна практика. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. При условие на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, Трето отделение, 71 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В периода 29.01.2018 г. - 03.04.2018 г. в МП Пристанище В. са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обращение“ на стока - палмова мазнина. Получател на стоката е "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Митническите декларации са регистрирани с MRN №№18BG002005H0001455/29.01.2018г., 18BG002005H0002912/21.02.2018г.и 18BG002005H0005022/03.04.2018 г.

Извършен е документен контрол, целящ да се установи: приемлива ли е декларираната митническа стойност. Митническите органи са изискали на основание чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, от декларатора да представи допълнителна информация, необходима в потвърждение на това, че декларираната стойност на стоките представлява действително платена или подлежаща на плащане сума при продажбата им за износ за Съюза.

В определения от митническите органи срок, дружеството предоставило документи, въпреки това съмнението относно реалността на декларираната митническа стойност по горесцитираните митнически декларации останало, поради което не следвало да бъдат приложени разпоредбите на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.), защото съгласно параграф 2 на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 когато митническите органи не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно чл.74 пар. 1 от М. когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Към горесцитираните митнически декларации са издадени решения от Началника на

Митница В. за досъбиране на мито, които са обжалвани пред Административен съд Варна, отменени са и съдебните решения са влезли в законна сила, както следва:

Решение на АС Варна № 1422/10.07.2019 г., с което е отменено решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 3477/06.03.2020г.,
Решение на АС Варна № 1648/09.08.2019 г., с което е отменено решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 4044/13.04.2019 г. и
Решение на АС Варна № 1586/26.07.2019 г., с което е отменено решението на Началника на Митница В., оставено в сила с Решение на ВАС № 4056/13.04.2020 г.

По изложените съображения решаващият митнически орган счел искането за основателно и го уважил. Изплатил мито (А00) в общ размер на 7337,32 лв. и лихви мито в общ размер на 2,90 лв. на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], тъй като в чл. 116, § 6, предложение 1 от Регламент (ЕС) №952/2013 изрично е предвидено, че възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Съгласно § 6, предложение 1 на същата норма, лихва се изплаща единствено в случаите, когато решението за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето.

На 18.06.2020 г. в ТД С. морска постъпило искане вх. № 32- 173625/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК] относно прихващане на определените за доплащане суми по Решение № 32-153249/01.06.2020 г. на Директора на ТД С. морска в общ размер на 6134,55 лв., като това искане е удовлетворено изцяло, а остатъкът в размер на 1202,77 лв. също следвало да бъде възстановен на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Предвид горното и на основание чл. 59 от АПК и във връзка с чл. 116, §1, б. а), вр. чл. 117, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 116, § 6, предложение 1 от Регламент (ЕС) №952/2013 решил:

1. Да се възстанови на "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], район И., [улица], № 22а, ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П.,

-мито (А00) в размер на 1202,77 лв. (хиляда двеста и два лева и седемдесет и седем стотинки), от сметката на МП 2005 Пристанище В.;

- лихви мито в размер на 2,90 лв. (два лева и деветдесет стотинки) от сметката на МП 2005 Пристанище В. и

2. Оставил без уважение, като неоснователно, искане вх. № 32- 173617/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК], в частта за възстановяване на лихви от датата на ефективното и превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението.

Като доказателство по делото са приети всички документи, представени с жалбата и административната преписка, както и тези, допълнително представени от страните в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице– адресат на акта, с правен интерес от неговото обжалване, в рамките на законоустановения срок и отговаряща на формалните изисквания на закона за реквизити, което я прави допустима за разглеждане по същество.

Административният акт е подробно мотивиран. Посочени са фактическите и правните основания за издаването на акта, както в частта, с която се удовлетворява искането на

дружеството за възстановяване на недължимо платените задължения за мита, съответно за прихващане на определените за доплащане суми по Решение № 32-153249/01.06.2020 г. на Директора на ТД С. морска в общ размер на 6134,55 лв. от дължимите по отменените решения -7337,32 лв., така и за отказа за изплащане на законна лихва от датата на ефективното превеждане на сумата в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението.

Между страните не се спори, че в периода 29.01.2018 г. - 03.04.2018 г. в МП В. Запад и МП Пристанище В. при Митница В. са представени документи /три броя митнически декларации/ за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение“ на стока - палмова мазнина, с получател на стоката „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД.

Няма спор и, че по тези митнически декларации са издадени решения от Началника на Митница-В. за досъбиране на мито от дружеството- жалбоподател, което е внесено и постъпило в Републиканския бюджет. Установи се по несъмнен начин, че решенията на митническите органи са обжалвани пред съда, отменени са и решенията са влезли в законна сила.

От доказателствата по делото се установява, че по искането на жалбоподателя е издадено Решение № 7/26.06.2020 г. на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“, с което е постановено да се възстанови на "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК],

- мито (А00) в размер на 1202,77 лв. (хиляда двеста и два лева и седемдесет и седем стотинки), от сметката на МП 2005 Пристанище В.;

- лихви мито в размер на 2,90 лв. (два лева и деветдесет стотинки) от сметката на МП 2005 Пристанище В. и

- е оставено без уважение, като неоснователно, искане вх. № 32- 173617/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК], в частта за възстановяване на лихви от датата на ефективното и превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението и жалбата касае тази част от обжалваното решение.

Административният орган е мотивирал решението си, позовавайки се на разпоредбата на чл. 116, § 6, предложение 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който изрично е предвидено, че възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Съгласно § 6, предложение 1 на същата норма, лихва се изплаща единствено в случаите, когато решението за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето.

Към момента на подаване на заявлението действащата правна уредба на тази хипотеза е в чл. 116 § 6 от Регламент № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9.10.2013 г., в сила от 01.05.2016 г.

Според тази разпоредба „Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи“. Видно от горепосоченото, съобразно общностната уредба, възстановяването на митни сборове не е основание за изплащане на лихви от митническите органи. В разпоредбата е предвидена една хипотеза, при която лихви се дължат, а именно когато решението за възстановяване на митните сборове не е изпълнено в тримесечен срок от датата, на която е взето, в конкретния случай обаче и тази хипотеза не е налице.

Законосъобразността на акта се преценява съобразно правната уредба (материалния закон) действала към постановяването му съгласно чл. 142 ал. 1 от АПК. В тази връзка възстановяването на лихвите в размер изчислен от момента на заплащане на сумите за митни сборове, е възможно ако е налице правопораждащ факт, както е било до отмяната на чл. 219а от ЗМ. В случая такъв правопораждащ факт не е налице, тъй като с отмяната на чл. 219а от ЗМ и съответно на регламент № 2913/1992г. от 2016 г. такова право не е налице и в тази връзка съдът счита, че е законосъобразен извода на РО, за липса на основание за заплащане на лихви.

Според доводите и съображенията на жалбоподателя, след като в Закона за митниците и Регламент (ЕС) № 952/2013 не се съдържа правна уредба за възстановяване на надзети митни сборове в случай като процесния, то следва на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) по аналогия да бъде приложен чл. 128 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), защото законът за митниците е съдържал изрична правна уредба на процедурата по прихващане и възстановяване - чл. 214 - чл. 219а, която е била отменена със Закон за изменение и допълнение, ДВ, бр. 58/2016 г. С последния са отменени множество разпоредби от ЗМ, като съгласно абзац 4 от Мотивите към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за митниците (№ 602-01-16 от 08.04.2016 г., 43-то НС), митническото законодателство на Съюза е пряко приложимо в Република България, е направено предложение за отмяна на разпоредби, които уреждат материя и обществени отношения, вече уредени първично на ниво европейско митническо законодателство.

Предвид това, по отношение на прихващането и възстановяването, пряко приложим се явява Регламент (ЕС) № 952/2013 и по-конкретно разпоредбата на чл. 116, §1, съгласно която размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надзети суми на вносните или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че дружеството не отговаря на условията за възстановяване по никоя хипотеза от този текст, тъй като в конкретния случай се касае за възстановяване на мито вследствие на отмяна на незаконосъобразен акт на митническата администрация, какъвто случай не бил сред изрично изброените. В тази връзка следва да се припомни, че съгласно чл. 1а ЗНА, по дефиниция нормативните актове съдържат общи правила за поведение, които се прилагат спрямо неограничен кръг субекти, поради което дори от националните нормативни разпоредби не може да се очаква да са казуистични, а на още по-голямо основание това не може да се очаква от нормативните разпоредби, които действат на територията на целия Европейски съюз.

Позоваването на разпоредбата на чл. 129 от ДОПК е неоснователно, поради това, че ДОПК е с предмет обхват задължения за данъци, осигурителни вноски и събиране на публични вземания, възложени на органите по приходите и публичните изпълнители (по аргумент на чл. 1 от ДОПК). Разглежданите митни сборове не попадат в кръга на изброените.

Същото се отнася и относно приложимостта на чл. 55 от ЗЗД, а именно връщане на недължимо платено. Този институт касае гражданско правните отношения, предявява се и отговорността по него се реализира по друг ред, а не в административното или в

съдебното административно производство. По отношение на конкретния случай е налице специален ред, регламентиран в посочените по - горе нормативни актове в този смисъл е налице трайна съдебна практика на Върховен административен съд.

Категорично е установено, че в периода 29.01.2018 г. - 03.04.2018 г. в МП Пристанище В. са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обращение“ на стока - палмова мазнина. Получател на стоката е "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Митническите декларации са регистрирани с MRN №№ 18BG002005H0001455/29.01.2018 г., 18BG002005H0002912/21.02.2018 г. и 18BG002005H0005022/03.04.2018 г.

Извършен е документен контрол, целящ да се установи: приемлива ли е декларираната митническа стойност. Митническите органи са изискали на основание чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, от декларатора да представи допълнителна информация, необходима в потвърждение на това, че декларираната стойност на стоките представлява действително платена или подлежаща на плащане сума при продажбата им за износ за Съюза.

В определения от митническите органи срок, дружеството е предоставило документи, въпреки това съмнението относно реалността на декларираната митническа стойност по горесцитираните митнически декларации е останало, поради което не следва да бъдат приложени разпоредбите на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.). Съгласно параграф 2 на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, когато митническите органи не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно чл.74 пар. 1 от М. когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Към горесцитираните митнически декларации са издадени решения от Началника на Митница В. за досъбиране на мито, които са обжалвани пред Административен съд Варна, отменени са и съдебните решения са влезли в законна сила, както следва: С оглед влезлите в законна сила отменителни съдебни решения, административният орган е намерил, че платеното мито (А00) в общ размер на 7337,32 лв. и лихви мито в общ размер на 2,90 лв. следва да бъдат възстановени на „МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Постъпило е искане вх. № 32-173617/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД за възстановяване на заплатеното мито, ведно със законната лихва от датата на ефективното му плащане в бюджета до окончателното изплащане на сумите.

Постъпило е и искане вх. № 32-173625/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД, относно прихващане на определените за доплащане суми по Решение № 32- 153249/01.06.2020 г. на Директора на ТД С. морска в общ размер на 6134,55 лв. от дължимите по отменените Решения.

Административният орган правилно е приел, че искането е частично основателно и остатъкът в размер на 1202,77 лв. следва да бъде възстановен

на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, като е оставил е без уважение, като неоснователно, искането в частта му за възстановяване на лихва от датата на ефективното превеждане на сумата в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението.

В решението си, административният орган подробно е описал цялата фактическа обстановка, свързана с искане вх. № 32-173617/18.06.2020г. за възстановяване на заплатеното мито, ведно със законната лихва от датата на ефективното му плащане в бюджета до окончателното изплащане на сумите, така и с допълнително постъпилото искане вх. № 32-173625/18.06.2020 г., от "МИЛКИ ГРУП БИО" ЕАД за прихващане на определените за доплащане суми по Решение № 32-153249/01.06.2020 г. на Директора на ТД С. морска в общ размер на 6134,55 лв. от дължимите по отменените Решения - 7337,32 лв.

При така изложените съображения, решението на административният орган е обосновано, правилно, постановено в съответствие със събраните доказателства и при правилно приложение на процесуалните правила и на материалния закон.

С оглед гореизложеното съдът приема, че не са налице основания за заплащане на лихви за периода от ефективното превеждане в бюджета до датата на връщане.

Предвид изложеното оспорването следва да бъде отхвърлено.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 71-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Ж., срещу Решение № 7/26.06.2020 г. на директора на ТД „С. Морска“ в Агенция „Митници“, в частта по т. 2, с която е оставено без уважение искане с вх. № 32-173617/18.06.20 г. от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, за възстановяване на законна лихва за недължимо платени мита по отменени административни актове с влезли в сила съдебни решения, от датата на ефективното превеждане на задълженията в републиканския бюджет до момента на възстановяването им.

ОСЪЖДА „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция Митница В., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт

СЪДИЯ:

